

A COMPARATIVE STUDY ON NATIVE LANGUAGE ARTS CURRICULA OF TURKEY AND SINGAPORE

(TÜRKİYE ve SİNGAPUR ANA DİLİ ÖĞRETİMİ PROGRAMLARI ÜZERİNE
KARŞILAŞTIRMALI BİR ARAŞTIRMA)

Havva YAMAN¹
Gökçen GÖÇEN²

ABSTRACT

Curricula are developed in accordance with the aims that are determined by the current needs. Some reasons like changing needs, researches on the field of education, problems in curricula and innovations in education, force countries to revise their curricula. Comparative researches that will contribute to Turkey's language arts curriculum, which is still developing, are required. With this purpose in mind, Turkish Language Arts Curriculum (2006, 2009) and English Language Arts Curriculum of Singapore (2010), which is the official and educational language in Singapore and proved its successful educational system in PISA 2009 and 2012, are compared. Comparative survey method, which is one of relational survey models, was employed in the research. Turkish Language Arts Curriculum (2006, 2009), which is the population of the study, and English Language Arts Curriculum of Singapore (2010) have been completely and comparatively studied. The data was collected by document analysis technique and the collected data was presented relationally. The both were examined in terms of their "overall aims", "language teaching approach", "teaching-learning process", "overall outputs of teaching", "skills", "aims of skills" and "assessment and evaluation". The similarities and differences between these were also mentioned. Then, some points in curriculum of Singapore that could serve as a model for Turkish Language Arts Curriculum were highlighted.

Key Words: Comparative education, curriculum, native language arts curriculum, teaching Turkish.

ÖZET

Eğitim programı günün ihtiyaçlarıyla belirlenen hedeflere göre hazırlanmaktadır. Zamanla değişen ihtiyaçlar, eğitim alanında yapılan araştırmalar, eğitim programında karşılaşılan sorunlar, bilim alanındaki yenilikler gibi nedenler ülkelerin eğitim programlarını gözden geçirmelerini gerekli kılmaktadır. Türkiye için de hâlâ bir değişim ve gelişim sürecinde olan ana dili eğitim programının bu sürecine katkı sağlayacak karşılaştırmalı çalışmalara ihtiyaç vardır. Bu amaçla çalışmada PISA 2009 ve 2012'de başarılı eğitim sistemini kanıtlamış Singapur'un resmî ve eğitim dili olan İngilizce Öğretimi Programı (2010) ile Türkçe Öğretimi Programı (2006, 2009) karşılaştırılmıştır. Araştırmada ilişkisel tarama modellerinden karşılaştırmaya dayalı tarama modeli kullanılmıştır. Çalışmada evren olan Türkçe Öğretimi Programı (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nın tümü üzerinde karşılaştırmalı olarak çalışılmıştır. Veriler doküman analizi tekniğine uygun olarak toplanmış ve elde edilen veriler ilişkisel olarak sunulmuştur. Türkiye ve Singapur dil öğretim programları "genel amaçlar", dil öğretim yaklaşımı", "öğrenme-öğretme süreci", "öğretimin genel çıktıları", "beceri alanları", beceri amaç/hedefi" ve "ölçme-değerlendirme" bakımından taşıdıkları benzerlikler ile farklılıklar açısından değerlendirilmiş ve bu kapsamda Singapur İngilizce öğretimi programının Türkçe öğretimi programı için örnek olabileceği noktalara dikkat çekilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Karşılaştırmalı eğitim, eğitim programı, ana dili öğretim programı, Türkçe eğitimi.

¹ Doç. Dr., Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi, hyaman@sakarya.edu.tr

² Doktora öğrencisi, Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi, gokcengocen@gmail.com

SUMMARY

Introduction

Education is to change attitudes and behaviours of people without considering qualifications. According to Kavcar (1999: 1), the purpose of the modern education is to introduce social and national values of the past, show the realities of the present day and equip learners with skills and values for the future.

Comparative education is a discipline that helps us to identify the similarities and differences between two or more educational systems from different cultures and countries; explains the facts that seem similar and presents useful offers on the ways of educating people (Türkoğlu, 1985). According to Sağlam (1999), the main reason for the differences between comparisons is that educational experiences of a country serve as a case study for other countries. Although each nation analyses its problems within the frame of its typical conditions, approaches of other nations to the solutions should also be considered (Alkın, 2007).

One of the topics of comparative education is the comparison of native language arts curricula. According to International Mother Tongue Education Network, which is one of the organizations that deal with this issue, studies on mother tongue education should be continued internationally (Göğüş, 1988: 16).

The first step of formal education in Turkey is optional pre-school education. This is followed by 12-year compulsory primary and secondary education. This 12-year compulsory education system started in 2012-2013 academic year and was planned as 4+4+4 years. This new system is different from the previous one which used to be 5+3 years. It includes 4 years in primary school (1st, 2nd, 3rd and 4th grades), 4 years in secondary school (5th, 6th, 7th and 8th grades) and 4 years in high school (9th, 10th, 11th and 12th grades).

When Singapore's educational system is analysed, it is obvious that schooling starts with optional pre-school education. Singapore presents a 10-year education for the students in primary and secondary schools. The language of education in Singapore is English and the country has a bilingual education policy, considering the courses in mother tongue.

Educational system of Singapore surpassed all the systems that were included in the research named as "World's Best Performing School Systems" conducted by McKinsey survey company in 2010 (Bakioğlu & Göçmen, 2013: 131).

The person who is schooled in the Singapore Education system embodies the Desired Outcomes of Education. He has a good sense of self-awareness, a sound moral compass, and the necessary skills and knowledge to take on challenges of the future. He is responsible to his family, community and nation. He appreciates the beauty of the world around him, possesses a healthy mind and body, and has a zest for life (<http://www.moe.gov.sg/education/desired-outcomes/>).

In Singapore, educational purposes are based on creating social and personal responsibility on children, raising children who love their country, increasing sociability, supporting children's personal development (Apaydın, 2011: 519).

Bearing this in mind, we can suggest that examining language teaching approach of Singapore as well as its educational system will contribute to the studies on teaching mother tongue in Turkey.

Purpose

Native language arts curricula need to be renewed in accordance with the necessities of the current time, needs and interests of students, and these curricula should improve students' skills (Göğüş, 1968).

The study that was conducted by Julia Marshall (1972) on native language curricula of 20 countries, including Turkey, underlined the fact that the problems that teachers faced with while teaching a mother tongue were basically the same, despite the variety of languages (as cited in Yaman & Demirtaş, 2013: 2). Also, according to Atkinson et al. (2002), it was revealed that all children experience the same process of language development, regardless of their culture and mother tongue (as cited in Yaman & Demirtaş, 2013: 11).

In order for Turkey to be mentioned internationally, sample education practices from developed countries should be analysed and considered in accordance with the needs of Turkey. Comparative studies that will contribute to Turkey's language arts curriculum, which is still developing, are required. For this purpose, Turkish Language Arts Curriculum (2006, 2009) and English Language Arts Curriculum (2010) of Singapore, which proved its successful educational system in PISA 2009 and 2012, are compared.

Method

Comparative survey method, which is one of relational survey models, was employed in the research. Relational survey method aims to detect existence and/or level of change between two or more variants (Karasar, 2000: 81).

Turkish Language Arts Curriculum (2006, 2009), which is the population of the study, and English Language Arts Curriculum of Singapore have been completely and comparatively studied. The data was collected by document analysis technique. In this process, the recommended steps by Yıldırım & Şimşek (2008: 193) were followed. The both were examined in terms of their "overall aims", "language teaching approach", "teaching-learning process", "overall outputs of teaching", "skills", "aims of skills" and "assessment and evaluation". The similarities and differences between these were also mentioned. The collected data was presented relationally.

Results, Discussion, Conclusion

According to Pingel (2004), curriculum is one of the necessary tools for achieving previously detected aims (as cited in Osmanoğlu & Yıldırım, 2013: 512).

Education programmes used in educational processes are named and identified differently in different periods (see Demirel, 2007; Erden, 1993: 2; Ertürk, 1984: 95; Öncül, 2000: 814; Varış, 1994: 18). Although this causes contradictions in terminology (Özbay, 1997: 34), it is accepted that there is a

dynamic relation between aim, content, teaching-learning processes and evaluation elements (Demirel, 2006: 5). Also, curriculum includes teacher, subjects, educational environments, method, technic, learning tools, assessment and evaluation (Özbay, 2006: 15).

Turkish Language Arts Curriculum (2006, 2009) aimed to improve students' basic and linguistic skills and emphasized values education. Values education in the curriculum can serve as an example to English Language Teaching processes in Singapore.

English Language Arts Curriculum of Singapore focused on providing a higher level use of English. Therefore, varieties of language use in terms of aim, purpose, audience, context and culture are emphasized. Moreover, improving language use for written and oral, print and non-print, formal and informal ways is one of the aims. Varieties of language use in English Language Arts Curriculum of Singapore (2010) could serve as an example to Turkish Language Teaching processes. Since the values are the main theme of the National Education, these values are only referred in English Language Curriculum. According to Kantaş's study (2013: 589) on Malay Language Arts Curriculum, it is understood that values are mentioned more.

Turkish Language Arts Curriculum (2006, 2009) includes constructivism, multiple intelligence, brain-based learning, learner-centred education, individual differences approach, spiral, thematic and skills approaches. Also, an approach that emphasizes problem solution, process and being process oriented is employed in the curriculum.

English Language Arts Curriculum of Singapore (2010) placed the student into the centre. It focuses on the process while evaluating learning and assessment, considers all language skills together and supports the skills with print and non-print text types, media and literacy. Additionally, oral communication is emphasized. The curriculum covers an approach in which language skills differ from word to text, simple to complex level in a spiral way and exposing students to the language is important. Within this scope, oral communication and language exposure can serve as examples to Turkish Language Arts Curriculum.

Turkish Language Arts Curriculum (2006, 2009) and English Language Arts Curriculum of Singapore (2010) include the following steps of teaching-learning processes: turning students' attention to target learning item, making preparation, checking the learnt item, reinforcement and testing the learnt item.

At the end of Turkish Language Teaching process, students are expected to improve their basic language skills as well as skills for using Turkish. English Language Arts Curriculum of Singapore (2010) requires students to have linguistic competence and improve their skills for using English.

Turkish Language Arts Curriculum (2009) covers visual reading and visual presentation for 1st to 5th graders; viewing skills with grammar and listening skills for 6th and 8th graders (2006) as well as listening, reading, speaking and writing skills. English Language Arts Curriculum of Singapore (2010) covers viewing skills with listening and reading, presentation skills with speaking and writing as well as

listening, reading, speaking and writing skills. Also, grammar and vocabulary are regarded as areas of language learning. English Language Arts Curriculum of Singapore (2010) emphasizes communication skills; especially oral communication, presentation and viewing skills, and this could serve as an example to Turkish Language Arts Curriculum (2006, 2009).

When the aims of skills in Turkish Language Arts Curriculum (2006, 2009) and English Language Arts Curriculum of Singapore (2010) are considered, some similarities are detected. In both, skills are constructed in a spiral and integrated way.

Assessment and evaluation conducted on language teaching-learning processes reveal that both curricula employ a product and process oriented approach. Also, English Language Arts Curriculum of Singapore (2010) focuses on a task-based approach.

English Language Arts Curriculum of Singapore (2010), which has been based on a strong philosophy, basis and system, can serve as an example to the writers and users of Turkish Language Arts Curriculum.

GİRİŞ

Eğitim, nitelikleri ayırt etmeden insanlarda tutum ve davranış değişikliği sağlamaktır. Kavcar'a (1999: 1) göre çağdaş eğitimin amacı, geçmişteki sosyal ve ulusal değerleri tanıtip benimsetme, bugünün gerçeklerini gösterme ve geleceğe dönük değerler, hüneler kazandırmaktır.

Ülkeler, sosyal, siyasî yapılanmalarına, ekonomik, coğrafi ve kültürel özelliklerine göre kendi eğitim sistemlerini oluşturmaktadır. Bir eğitim programı o günün ihtiyaçlarıyla belirlenen hedeflere göre hazırlanmaktadır. Zamanla değişen ihtiyaçlar, eğitim alanında yapılan araştırmalar, eğitim programında karşılaşılan sorunlar, bilim alanındaki yenilikler gibi nedenler ülkelerin eğitim programlarını gözden geçirmelerini gerekli kılmaktadır. Eğitim programını geliştirme, sorunlara çözüm bulma isteği eğitimcileri farklı arayışlara yönlendirmektedir. Bunlardan biri de farklı ülkelerin eğitim programlarını incelemek, ülkeler arasında karşılaştırma yapmaktır.

Karşılaştırmalı eğitim, farklı kültürler ve farklı ülkelerde, iki veya daha fazla eğitim sisteminin benzerlikleri ve farklılıklarını tanımlamaya yardım eden, benzer görünen olguları açıklayan ve insanları eğitime yolları hakkında yararlı teklifler getiren bir disiplindir (Türkoğlu, 1985).

Ülkelerin eğitim sistem ve programları arasında yapılan karşılaştırmalar, bir ülkenin eğitimde karşılaştığı soruna benzer sorunlar karşısında ülkelerin aldığı önlem ve çözüm yollarını anlama, farklı ülkelerin başarı yollarını keşfetme, denenmiş ve sağlaması yapılmış sistemleri örnek alma, farklı ülkelerin gelişmelerini takip ederek gelişme gösterme gibi olanaklar sağlamaktadır. Ülke sistem, program ve başarılarını sorgulama, anlama ve yorumlama fırsatı veren ve böylece çözüm ve geliştirme sürecini hızlandıran karşılaştırmaların arkasındaki temel neden Sağlam'a

(1999) göre bir ülkenin eğitim sistemi ile ilgili deneyimlerinin, öteki ülkeler için bir bakıma “örnek olay” niteliği taşıyor olmasıdır.

Ülkeler, her ne kadar eğitim sistemlerinin yapılandırılmasında, felsefe, örgütlenme, içerik anlamında kendi sistemlerini geliştirseler ve bunun sorumluluğunu üstlenseler de diğer ülkelerin eğitim yaşantılarından yararlanılması, hem ortak bilginin güçlenmesi hem de ülkelerin kendi değerlendirmelerini yaparak, eksikliklerini fark edip, problemlerine alternatif çözümler üretebilmeleri açısından olumlu sonuçlar sağlayan bir girişimdir. Eğitimde bu girişimlerin dayandığı gerçek, eğitimde reform çalışmalarının evrensellik gösterdiği dünyada ulusların eğitim sorunlarında da benzerliklerin göze çarpmasıdır. Her ulus sorunlarını kendine özgü koşullara uygun olarak çözümlerse de çözüm yolları üzerinde başka ulusların yaklaşımlarını göz önünde bulundurmalıdır (Alkın, 2007).

Ülkeler arasında eğitim konusunda karşılaştırma yapılan konulardan biri ana dili eğitim programlarının karşılaştırmasıdır. Bu konuyu ele alan kuruluşlardan biri olan Uluslararası Ana Dili Eğitimi Örgütü’ne göre ana dili öğretimi çalışmalarının uluslararası alanlara taşınması gerektiği şöyle açıklanmaktadır:

“Ana dili eğitimi alanında uluslararası düzeyde temas ihtiyacı günden güne büyüyerek kendini göstermektedir çünkü ana dili eğitimi alanında çalışanların karşılaştıkları sorunlar az veya çok her ülkede birbirine benzemektedir. Bir ülkedeki gelişmeler ve uygulamalar hakkında dış ülkeler pek az bilgi edinebilmektedir. Bundan başka bir kimsenin kendi memleketi dışındaki ana dili eğitimi üzerinde bilgi sahibi olmaması onu değerlendirmesini de zorlaştırmaktadır.” (Göğüş, 1988: 16).

Türkiye’de örgün eğitimin ilk basamağı isteğe bağlı okul öncesi eğitimidir. Bu eğitimi zorunlu olan 12 yıllık ilk ve orta öğretim takip eder. Türkiye’de 12 yıllık zorunlu eğitim sistemi, 2012-2013 döneminde başlamış ve 4+4+4 şeklinde plânlanmıştır. Bu eğitim sistemi kendisinden önceki 5+3 eğitim sisteminden farklı olarak; 4 sene ilkokul (1, 2, 3, 4. sınıflar), 4 sene ortaokul (5, 6, 7, 8. sınıflar) ve 4 sene lise (9, 10, 11, 12. sınıflar) dönemlerini ifade etmektedir.

Kurulduğundan bu yana eğitim alanında sürekli gelişme gösteren Singapur’un eğitim sistemine bakıldığında okullaşmanın neredeyse % 100 olduğu ve eğitimin zorunlu olmayan okul öncesi eğitimle başladığı görülmektedir. İlköğretim ve ortaöğretim için Singapur, öğrencilerine 10 yıllık bir eğitim sunmaktadır. Öğrenciler dönem sonunda yapılan bitirme sınavları ile bir üst kademeye devam etmektedir. Singapur’da eğitim dili İngilizcedir ve ana dili ile alınan derslerle birlikte iki dilli bir eğitim politikası vardır.

Eğitim sistemi ve politikası Singapur’un başarıya ulaşmasına yardımcı olmaktadır. OECD üyesi olmamasına rağmen 65 ülkenin katıldığı PISA 2009’da Singapur ilk sıralarda yer almıştır. Bu başarının tesadüfi olmadığı Singapur’un PISA 2012’deki başarısından da anlaşılmaktadır.

Singapur’un başarılı eğitim sistemi birçok uluslararası değerlendirme kuruluşu tarafından değerlendirmeye alınmış ve rakiplerinden birçok açıdan üstün olduğu ifade edilmiştir. McKinsey araştırma kuruluşu tarafından 2010 yılında yapılan “Dünyanın En İyi Performans Gösteren Eğitim Sistemleri Araştırması”nda

Singapur araştırmaya konu olan bütün sistemlerin önüne geçmeyi başarmıştır (Bakioğlu ve Göçmen, 2013: 131).

Singapur eğitim sisteminde eğitim, çocuğun ahlaksal, zihinsel, fiziksel, sosyal ve estetik açıdan düzenlenmesine yardımcı bir süreçtir. Eğitimin genel amacı, eğitilmiş ve vasıflı iş gücünün karşılanması için insan kaynaklarının geliştirilmesidir. Bununla beraber eğitim, güçlü ahlaki değerler aşılama yardımcı olmalıdır. Singapur’da verilen eğitimin sonunda öğrencilerin şu hedeflere ulaşmış olması beklenir (<http://www.moe.gov.sg/education/desired-outcomes/>):

- Öz farkındalığı, güçlü ahlaki değerleri, gelecekte rekabet edebilmek için bilgi ve becerisi vardır.
- Ailesine, toplumuna ve milletine karşı sorumluluk sahibidir.
- Etrafındaki güzelliklerin değerini bilir, sağlam bir düşünce yapısına ve vücuda sahiptir ve hayattan tat almasını bilir.

Kısaca;

- Güçlü bir doğru-yanlış anlayışı olan, uyumlu ve aksaklıklara karşı dayanıklı, kendini tanıyan, adalet anlayışına sahip, özgürce ve eleştirel düşünebilen, etkili iletişime geçebilen özgüvenli,
- Kendi öğrenmelerinde sorumluluk sahibi, sorgulayan, öğrenmenin peşinde azimli, bireysel öğrenebilen,
- Grup içinde etkili çalışabilen, girişimci, hesaplı riskler alabilen, yenilikçi, mükemmele ulaşmak için çabalayan aktif katılımcı,
- Singapur’a bağlı, güçlü yurttaşlık bilinci olan, bilgili, çevresindekilerin hayatlarını güzelleştirmede aktif rol alan duyarlı bir yurttaşdır.

Eğitim amaçlarının çocuğun bireysel gelişimini desteklemek, sosyalliğini artırmak, ülkesini sevmesini sağlamak, kendisine ve topluma karşı sorumluluk bilincini oluşturmak üzerine temellenmiş olduğu (Apaydın, 2011: 519) görülen Singapur’da eğitim sisteminin yanında dil öğretim yaklaşımının da incelenmesi Türkiye’de ana dili eğitim ve öğretim çalışmalarının gelişmesine katkı sağlayacaktır.

Eğitim Programları ve Ana Dili Programları

Eğitim sürecindeki pek çok bileşenden biri olan programlar, belirlenen amaçlara ulaşmayı sağlayan önemli araçlardan biridir. Programlar devletlerin ideolojilerini ve çeşitli hususlardaki algılarını yansıtan ayna vazifesi görmektedir. Bu algılar uluslararası ilişkilerde devlet politikalarının geliştirilmesinde son derece faydalı ve lüzumludur (Pingel 2004’ten akt: Osmanoğlu ve Yıldırım, 2013: 512).

Türkiye’de eğitim sürecinde kullanılan programların farklı dönemlerde “müfredat programı, eğitim programı, öğretim programı” gibi terimlerle adlandırıldıkları görülmektedir. Bu durum kavram karmaşasını da beraberinde getirmiştir (Özbay, 1997: 34). Bu terimlerle ilgili karşılaşılan farklı tanımlar vardır. Eğitim programı literatürde konular listesi, ders içerikleri, öğretim materyalleri listesi ve derslerin sıralanması vb. olarak değişik bilim insanı ve eğitimci tarafından tanımlanmıştır. Program ve öğretim programı kavramlarını genelde “okul programı”

terimi altında değerlendiren Öncül (2000: 814) ise şu tanımı yapar: “Bir okulun ders dışı çalışmalarını da kapsayan tüm programıdır. Bunda ders ve etkinliklerin türleri ve sırası belirtilmiştir. Ara sıra belli bir dersin programı ile eşanlamda kullanılır.” Bunun yanı sıra bazı eğitimciler eğitim programlarını “öğrencilerin okul içindeki tüm yaşantıları” (Erden, 1993: 2) olarak ele almışlardır. Ülkemizdeki eğitimci bilim adamlarından Ertürk (1984: 95), eğitim programını “geçerli öğrenme yaşantıları düzeni” olarak tanımlarken, Varış (1994: 18), “bir eğitim kurumunun, çocuklar, gençler ve yetişkinler için sağladığı, milli eğitim ve kurumun amaçlarının gerçekleştirilmesine dönük tüm faaliyetler” olarak tanımlamaktadır.

Eğitim ve öğretim programı kavramları birbirinin yerine kullanılsa da eğitim programı; öğrenene okulda ve okul dışında plânlanmış etkinlikler yoluyla sağlanan öğrenme yaşantıları düzeneği olarak tanımlanırken; öğretim programları ise okulda ya da okul dışında bireye kazandırılması plânlanan bir dersin öğretimiyle ilgili tüm etkinlikleri kapsayan yaşantılar düzeneğidir (Demirel, 2007).

Programlarda hedef, içerik, öğrenme-öğretme süreci ve değerlendirme öğeleri arasında dinamik bir ilişki bütünü olduğu kabul edilmektedir (Demirel, 2006: 5). Bununla birlikte öğretim programı öğretmen, konular, eğitim ortamları, yöntem, teknik, fizikî imkânlar, ders araçları, ölçme ve değerlendirme gibi unsurları kapsar (Özbay, 2006: 15).

Ana dili öğretim programları da çağın gereklerine, öğrencilerin ilgi ve ihtiyaçlarına göre yenilenmesi gereğiyle; ana dili öğretiminin öğrencilerin anlama ve anlatma becerilerinin geliştirilmesini hedeflemekte ve aynı zamanda eğitim sürecinde her derste kullanılarak eğitim ve öğretimin aracı niteliğini taşımaktadır (Göğüş, 1968). Bununla beraber Julia Marshall (1972) tarafından Türkiye'nin de içinde bulunduğu konseye üye yirmi farklı ülkenin ana dili öğretim programlarına yönelik bir araştırma yapılmıştır. Çalışmada dil çeşitliliğine karşın ana dil öğretiminde öğretmenlerin karşılaştıkları sorunların temelde birbirinin aynısı olduğu vurgulanmıştır (Yaman ve Demirtaş, 2013: 2). Ayrıca araştırmalara göre kültürleri ve dilleri ne olursa olsun bütün çocukların dil gelişiminde aynı süreçten geçtikleri görülmektedir (Atkinson, Atkinson Smith, Bem ve Nolen, 2002'den akt: Yaman ve Demirtaş, 2013: 11).

Ana dili öğretimi, öğrencilerin günlük yaşamları ile ilişkili olarak; kendi deneyimlerini merkeze alan, anlama ve anlatma becerilerinin geliştirilmesini hedeflemektedir. Ana dili dersleri sadece öğretilmesi gereken bir bilgi dersi değil; yaşam boyu ihtiyaç duyulan dil becerilerinin kazandırılmasını sağlayan bir beceri edinme süreci olarak görülmektedir (Yaman ve Demirtaş, 2013: 11).

Türkiye'nin uluslararası alanda adından söz ettirebilmesi için gelişmiş ülkelerdeki örnek eğitim uygulamalarının incelenerek, bu uygulamaların Türkiye'nin ihtiyaçları doğrultusunda değerlendirilmesi gerekmektedir. Hâlâ bir değişim ve gelişim sürecinde olan ana dili eğitim programının bu sürecine katkı sağlayacak karşılaştırmalı çalışmalara da ihtiyaç vardır. Çalışmada bu amaçla PISA 2009 ve 2012'de başarılı eğitim sistemini kanıtlamış Singapur'un resmî ve eğitim dili olan İngilizce Öğretimi Programı (2010) ile Türkçe Öğretimi Programı (2006, 2009) karşılaştırılmıştır. Programlar, “genel amaçlar”, dil öğretim yaklaşımı”,

“öğrenme-öğretme süreci”, “öğretimin genel çıktıları”, “beceri alanları”, beceri amaç/hedefi” ve “ölçme-değerlendirme” bakımından taşıdıkları benzerlikler ve farklılıklar bakımından değerlendirilmiştir.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Araştırmada ilişkisel tarama modellerinden karşılaştırmaya dayalı tarama modeli kullanılmıştır. İlişkisel tarama modeli iki ya da daha çok değişken arasında birlikte değişim varlığını ve/veya derecesini belirlemeyi amaçlayan tarama modelidir (Karasar, 2000: 81). Karşılaştırmalı taramada ise önce her iki durumun (eğitim sistemlerinin) belli değişkenler açısından ortak ölçüklere göre ayrıntılı betimlemeleri yapılır. İkinci aşamada ortak ölçütlere göre yapılan bu betimlemeler karşılaştırılarak sistemler arası benzerlik ve ayrılıklar dikkatle belirlenir. Üçüncü aşamada elde edilen sonucun yorumlanması ile gerektiğinde sistemli iyileştirme olasılığı görülen önlemler belirlenir (Karasar, 2000: 86).

Evren ve Örneklem

Araştırmada örneklem alınmamış, evren olan Türkçe Öğretimi Programı (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nın tümü üzerinde çalışılmıştır.

İşlem

Veriler doküman analizi tekniğine uygun olarak toplanmıştır. Bu yapılırken ilgili literatürde tavsiye edilen (Yıldırım ve Şimşek, 2008: 193) şu 5 aşama takip edilmiştir: 1-Dokümanlara ulaşma, 2-Orijinalliğin kontrol edilmesi, 3-Dokümanları anlama, 4-Veriyi analiz etme, 5-Veriyi kullanma. Elde edilen veriler ilişkisel olarak sunulmuştur.

BULGULAR

Genel Amaçlar ile İlgili Bulgular

Türkçe Öğretim Programı'nın (2006, 2009) genel amaçları şöyledir:

Tablo 1. Türkçe Öğretim Programı Genel Amaçlar

1-5. sınıf (2009)	6-8. sınıf (2006)
1. Dinleme, konuşma, okuma, yazma, görsel okuma ve görsel sunu becerilerini geliştirmek,	1. Dilimizin, millî birlik ve bütünlüğümüzün temel unsurlarından biri olduğunu benimsemeleri,
2. Türkçeyi sevmelerini, doğru, güzel ve etkili kullanmalarını sağlamak,	2. Duygu, düşünce ve hayallerini sözlü ve yazılı olarak etkili ve anlaşılır biçimde ifade etmeleri,
3. Düşünme, anlama, sıralama, sınıflama, sorgulama, ilişki kurma, eleştirme, tahmin etme, analiz-sentez yapma ve değerlendirme gibi zihinsel becerilerini geliştirmek,	3. Türkçeyi, konuşma ve yazma kurallarına uygun olarak bilinçli, doğru ve özenli kullanmaları,
4. Metinler arası okuma becerilerini geliştirerek söz varlığını zenginleştirmek,	4. Anlama, sıralama, ilişki kurma, sınıflama,

5. Bilimsel, yapıcı, eleştirel ve yaratıcı düşünme, kendini ifade etme, iletişim kurma, iş birliği yapma, problem çözme ve girişimcilik gibi temel becerilerini geliştirmek,
 6. Bilgiyi araştırma, keşfetme, yorumlama ve zihninde yapılandırma becerilerini geliştirmek,
 7. Bilgiye ulaşma, bilgiyi kullanma ve üretme becerilerini geliştirmek,
 8. Bilgi teknolojilerini kullanarak okuma, metinler arası anlam kurma ve öğrenme becerilerini geliştirmek,
 9. Kitle iletişim araçlarıyla aktarılanları sorgulamalarını sağlamak,
 10. Kişisel, sosyal ve kültürel yönlerden gelişmelerini sağlamak,
 11. Millî, manevî, ahlaki, tarihî, kültürel, sosyal, estetik ve sanatsal değerlere önem vermelerini sağlamak; millî duygu ve düşüncelerini güçlendirmek,
 12. Yazılı ve sözlü ürünlerle Türk ve dünya kültürünü tanımalarını sağlamak,
 13. Okuma ve yazma sevgisi ile alışkanlığını kazanmalarını sağlamaktır.

sorgulama, eleştirme, tahmin etme, analiz sentez yapma, yorumlama ve değerlendirme becerilerini geliştirmeleri,
 5. Seviyesine uygun eserleri okuma; bilim, kültür ve sanat etkinliklerini seçme, dinleme, izleme alışkanlığı ve zevki kazanmaları,
 6. Okuduğu, dinlediği ve izlediğinden hareketle, söz varlığını zenginleştirerek dil zevki ve bilincine ulaşmaları; duygu, düşünce ve hayal dünyalarını geliştirmeleri,
 7. Yapıcı, yaratıcı, akılcı, eleştirel ve doğru düşünme yollarını öğrenmeleri, bunları bir alışkanlık hâline getirmeleri,
 8. Bilgiye ulaşmada kitle iletişim araçlarından yararlanmaları, bu araçlardan gelen mesajlara karşı eleştirel bakış açısı kazanmaları ve seçici olmaları,
 9. Türk ve dünya kültür ve sanatına ait eserler aracılığıyla millî ve evrensel değerleri tanımaları,
 10. Hoşgörülü, insan haklarına saygılı, yurt ve dünya sorunlarına duyarlı olmaları ve çözümler üretmeleri,
 11. Millî, manevî ve ahlâkî değerlere önem vermeleri ve bu değerlerle ilgili duygu ve düşüncelerini güçlendirmeleri amaçlanmaktadır.

Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nın (2010) genel amaçları şöyledir:

Tablo 2. Singapur İngilizce Öğretim Programı Genel Amaçlar

Primary-Secondary (2010)

1. Dinleme, okuma ve izleme (Algısal Beceriler): Eleştirel ve akıcı dinleme, okuma ve izleme, basılı ve basılı olmayan kaynaklardan çeşitli edebî ve bilgilendirici/işlevsel metinleri anlama ve değerlendirme.

Çokmodlu metinlerin ve metin türlerinin genel okunması, dinlenmesi ve izlenmesi esnasında öğrenciler kültürel değerlerimizi ve Milli Eğitim'in ana temalarını daha iyi anlayacak ve mümkün mertebe sosyal ve duygusal öğrenmeye katılacaktır.

2. Konuşma, yazma ve sunma (Üretimsel Beceriler): Farklı amaçlar, dinleyiciler, bağlamlar ve kültürler için uygun ve anlaşılır, dil bilgisi açısından doğru ve akıcı, uluslararası olarak kabul gören standart İngilizcede konuşma, yazma ve sunma.

Öğrenciler dili sürdürülebilir bir biçimde kullanarak ve çok katmanlı ve farklı türdeki metinler vasıtasıyla kendi fikirlerini ifade ederek yaratıcı, kişisel, akademik ve işlevsel amaçlar doğrultusunda konuşabilecek, yazabilecek ve sunum yapabilecektir. En kabiliyetli öğrencilerimiz bunları ileri seviye yeterlilik aşamasında da kolaylıkla yapabilecektir.

3. Dil Bilgisi ve Kelime Bilgisi (Dilin kendisi ile ilgili bilgiler): Uluslararası olarak kabul gören İngilizce dil bilgisini ve kelime bilgisini doğru ve uygun bir şekilde kullanma ve anlama. Buna ek olarak, konuşmacıların/yazarların kelimeleri nasıl bir araya getirdiğini ve dili kullanarak nasıl anlam ve etki yarattıklarını anlama.

Öğrenciler dil bilgisini ve kelime bilgisini belirgin, anlamlı ve eğlenceli bir şekilde öğreneceklerdir. Bu öğrenme işini farklı metin türlerini dinlerken, yazarken, okurken, izlerken, konuşurken ve sunarken pekiştireceklerdir.

Türkçe dersinin genel amaçları ile öğrencilerin dil becerilerini geliştirmenin yanında öğrencinin temel becerilerini, zihinsel becerilerini, bilgiye ulaşma, bilgiyi kullanma ve üretme becerilerini, kişisel gelişimlerini ve millî, manevî, ahlaki, tarihî, kültürel, sosyal, estetik ve sanatsal değerlerini geliştirmek hedeflenmektedir. Singapur İngilizce Öğretim Programı'nın (2010) genel amaçlarının odak noktası dil becerileri olmuş, amaçlar bu becerilere göre sınıflandırılmıştır. Bu programda İngilizce dil becerilerini ileri seviyede geliştirmek hedeflenmişken araç olarak çok katmanlı metinlere ve farklı metin türlerine vurgu yapılmıştır. Türkiye ve Singapur dil öğretim programları karşılaştırıldığında programların odak noktalarının farklı olduğu görülmektedir.

Türkçe Öğretimi Programı'nın (2006, 2009) genel amaçlarında dil kullanımı; konuşma/sözlü ve yazma/yazılı olarak ayrılmışken Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nın (2010) genel amaçlarında dil kullanımı amaç, hedef kitle, bağlam ve kültüre uygun olarak çeşitlendirilmiştir. Dil kullanımının Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) daha çeşitli olduğu görülmektedir.

Değerler açısından programlara bakıldığında ise Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) değerler millî, manevî, ahlaki, tarihî, kültürel, sosyal, estetik ve sanatsal olarak ayrı ayrı yer alırken Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) değerler kültürel olarak ve Millî Eğitim'in ana teması olarak yer almıştır. Bu bağlamda Türkiye'de ana dili eğitimiyle değerler eğitimi üzerinde durulurken Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) değerlerin yer aldığı Millî Eğitim'in ana temalarına gönderme yapılmıştır. Değerler eğitimine Türkçe Öğretim Programı'nda (2006, 2009) daha belirgin bir vurgu yapılmıştır.

Dil Öğretim Yaklaşımı ile İlgili Bulgular

Türkçe Öğretimi Programı'nın (2006, 2009) dil öğretim yaklaşımını şu başlıklar oluşturmaktadır:

Tablo 3. Türkçe Öğretimi Program Yaklaşımı

1-5. sınıf (2009)	6-8. sınıf (2006)
<ul style="list-style-type: none"> • Yapılandırıcı yaklaşım • Çoklu zekâ • Beyin temelli öğrenme • Öğrenci merkezli eğitim • Bireysel • Farklılıklara duyarlı eğitim • Sarmal • Tematik • Beceri yaklaşımı 	<ul style="list-style-type: none"> • Öğrenme sürecinde öğrencinin birikim ve deneyimlerinden hareketle sorunlara çözümler üretmesi • Öğrenme-öğretme etkinliklerinde öğrencinin gelişim düzeyinin dikkate alınması • Değerlendirmede öğretim sürecindeki gelişimin de önemli olduğu

Singapur İngilizce Öğretim Programı'nın (2010) dil öğretim yaklaşımı programda şu şekilde ifade edilmektedir:

Tablo 4. Singapur İngilizce Öğretimi Program Yaklaşımı

Primary-Secondary (2010)

Öğretmenler aşağıda belirtilenler arasında bir denge oluşturmak için birinci ve ikinci dil öğretim yöntemlerinin ilkel bir karışımını kullanarak öğrencilerin etkili İngilizce kullanabilir seviyeye gelmelerine yardım edeceklerdir:

- Kelime, dil bilgisi ve dil becerilerinde güçlü bir temel oluşturmak için sistematik ve açık yönergeler ile
- Kelime, dil bilgisi ve dil becerilerini geliştirmek için zengin bir dil ortamı sağlayacak bağlamsal ve bütünsel bir yaklaşım (arasında).

Öğrencilerin etkili İngilizce kullanmaları şu yaklaşımla sağlanacaktır: “Herkes İçin Sağlam Bir Temel ve Zengin Bir Dil”.

Dil öğreniminin temeli şu vasıtalarla güçlendirilecektir:

- Bütün seviyeler için sözlü sunumlar, konuşma, drama, münazara ve göster-anlat teknikleri kullanarak sözlü iletişim becerileri üzerine yoğunlaşma,
- Öğrenciler metinle ilgili dil bilgisel öğeleri ve üstdili (metalanguage) öğrenmeden önce ilk ve orta ilk kademelerde dilin keyifli tarafları üzerine yoğunlaşma. İleri ilk ve ikinci kademelerde metin seviyesinde dil bilgisi öğelerinin seviyeli yani giderek zorlaşan bir şekilde kaynaştırılmasından önce cümle düzeyinde dil bilgisine, kalıp ifadeler ve kelimelere odaklanılarak sistemli ve açık bir dil bilgisi öğretimi yapılacaktır.
- Bütün seviyelerde stratejilerin, görsel okuma ve okuduğunu anlama becerilerinin ve okumada akıcılığın edinilmesi amacıyla bir temel oluşturmak için İlköğretim 1’de okuryazarlık becerilerine, seslere ve sesbirimsel farkındalığa dikkat.
- Bütün seviyelerde kelime bilgisi oluşturmak ve bunu kullanmak için kelime çalışmalarının geliştirilmesi.
- Gözden geçirme, düzenleme, geliştirme, seçme ve fikir geliştirme için yazma becerilerinin ve öğrenen stratejilerinin iyileştirilmesi.

İngilizce Müfredatı aşağıdakiler vasıtasıyla zenginleştirilecektir:

- Bilgi kazanımı için özgün bağlamlar sağlayan basılı ve basılı olmayan çeşitli kaynakların kullanımı; dinleme, okuma, yazma, konuşma, sunma ve izleme becerilerinde medya ve görsel okuryazarlıkla,
Basılı kaynaklar gazete, fotoğraf ve basılı reklam gibi somut yapıtlar (eserler) anlamındadır. Basılı olmayanlar ise web tabanlı metinler, CD-ROM ve DVD gibi dijital kaynakları ve film, televizyon ve radyo yayını gibi analog kaynakları ifade eder. Ayrıca, röportaj gibi yüz yüze konuşmalar ve kukla oyunu ve skeç gibi canlı performanslar da bunlara dâhil edilebilir,
- Öğrencilerin dil kullanımını ve dil öğretiminden keyif almalarını sağlamak için bütün seviyelerde özgün ve basılı olmayan kaynaklardan alınan zengin içeriğe sahip bilgilendirici/işlevsel ve edebî metinlere maruz bırakılmasıyla,
- Kapsamlı okuma ve izlemenin desteklenmesiyle,
- Öğrenciler için devamlı, özgün ve yaratıcı metin yazma ile sunma amaçlı kapsamlı fırsatlar yaratılmasıyla,
- Fikirlerini etkili ve çarpıcı bir şekilde ifade edebilmeleri için öğrencilerin çeşitli çok katmanlı (multimodal) metin üretimi süreçlerine dâhil edilmesiyle.

Dile bu şekilde maruz bırakılmak, öğrencilerin öğrenme deneyimlerini genişletecektir. Bu durum, öğrencilere dili çeşitli bağlamlarda kullanabilmeleri, dil becerileri ile yapılarını yeniden değerlendirebilmeleri ve “amaca, dinleyiciye, bağlama ve kültüre göre” dilin nasıl işlediğini görebilmeleri için bol miktarda fırsat sunacaktır. Öğrenciler sınıf atladıkça derecesi artan zorlukta ve karmaşıklıkta İngilizce kullanmayı öğreneceklerdir.

Yapılandırmacı yaklaşım ile oluşturulan Türkçe Öğretim Programı'nda (2006, 2009) bu yaklaşımın gereği ile temele alınan ilkeler Singapur İngilizce Öğretim Programı (2010) ile benzerlik göstermektedir. Bununla birlikte Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) tematik bir yaklaşım üzerinde durulmuşken Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) bağlam ve dilin amaç, hedef kitle ve kültüre göre şekillenmesi üzerinde durulmuştur.

Öğrencinin merkezde olduğu, farklılıkların dikkate alındığı Türkçe Öğretim Programı'nda (2006, 2009) çözüm ve süreç odaklı bir yaklaşım söz konusudur. Singapur İngilizce Öğretim Programı'nda (2010) bunlara ek olarak bütünsel bir yaklaşımla "herkes için sağlam bir temel ve zengin bir dil" düşüncesi benimsenmiştir. Bunun sağlanmasında ise becerilerin kelime, kelime kalıpları, cümle ve metin düzeyine göre aşamalı olması gereği vurgulanmıştır.

Her iki programda da var olan beceri yaklaşımının yanında Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) sözlü iletişim becerilerine odaklanılmıştır. Bunun yanında becerilerin basılı ve basılı olmayan farklı metin türleriyle, medyayla ve görsel okuryazarlıkla zenginleştirilmesi üzerinde durulmuştur. Buradaki amaç dile maruz bırakmayı farklı yönlerden gerçekleştirebilmektir.

Öğrenme-Öğretme Süreciyle İlgili Bulgular

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) öğrenme-öğretme sürecine şu şekilde yer verilmiştir:

Tablo 5. Türkçe Öğretimi Programı Öğrenme-Öğretme Süreci

1-5. sınıf (2009)	6-8. sınıf (2006)
<ul style="list-style-type: none"> • Ön bilgileri harekete geçirme • Yeni bilgileri anlama • Bilgileri yapılandırma • Uygulama • Değerlendirme aşamalarını içeren • Hazırlık • Anlama • Metin aracılığı ile öğrenme • Kendini İfade etme • Ölçme ve değerlendirme 	<ul style="list-style-type: none"> • Öğrenciler, karşılaştıkları sorunlara bireysel veya grup olarak yaratıcı çözümler üretir, bu bilgi ve deneyimlerini geliştirerek sosyal çevreleriyle paylaşır. • Öğrenciler, bağımsız olarak öğrenmeyi, çeşitli araştırma teknikleriyle bilgiye ulaşmayı, değerlendirmeyi, sorgulamayı ve yorumlamayı hayatının bütün safhalarında bir alışkanlık hâline getirir. • Öğretmen, öğrenme sürecinde öğrencilerin karşılaştığı zorluklarda onlara yardımcı olur ve yapıcı eleştirilerle onları yönlendirir. • Öğretmen, öğrenme sürecinin her aşamasında öğrencilerin ürünlerini dikkate alır ve onları destekler. • Öğretmen, öğrencilerin öğrenme etkinlikleri içindeki gelişimlerini izler, değerlendirir, onları kendilerini değerlendirmeye özendirir. • Dil becerileri bir bütünlük ve devamlılık gösterdiğinden, öğretmen öğrencilerin aileleriyle iş birliği içinde olmalı, okul dışında da bu becerilerin geliştirilmesini sağlayıcı etkinlikler düzenlemelidir.

Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) öğrenme-öğretme süreci şu şekilde ifade edilmektedir:

Tablo 6. Singapur İngilizce Öğretimi Programı Öğrenme-Öğretme Süreci

Primary-Secondary (2010)
İngilizce derslerini plânlar ve uygularken öğretmenler derslerin “öncesi”, “esnası” ve “sonrası” aşamaları için aşağıdaki öğretim süreçlerini kullanacaklardır:
Farkındalık Geliştirme
Öğrenmeyi teşvik etme ve öğrencilerin öğretilen şeylere dikkat etmesini sağlama.
Sağlamayı Plânlama
Öğrenilenleri yeniden değerlendirme ve pekiştirme.
Öğrenme için Ölçmeyi Kolaylaştırma
Öğrenenlerin ihtiyaçlarını, ilgi alanlarını ve yeteneklerini belirleme. Öğrenme boşluklarını tespit etme, öğrenme süreçlerini gözlemleme ve öz değerlendirme ile öğrenmeyi iyileştirmek için zamanında ve faydalı geri dönüt verme.
Uygulamayı Mümkün Kılma
Dili özgün bir kullanım bağlamı içerisinde öğretme ve kullanımını modelleme. Öğrenenlerin hem öğretmenle hem de diğer öğrencilerle işbirliği yaparak öğrenmelerine olanak sağlama.
Keşfe Sevk Etme
Teşvik ederek, sorular yönelterek ve belirgin ve önceden verilen bir yönerge olmadan öğrencilerin bir beceri, strateji ve kural hakkında bir şeyler öğrenebileceği süreçleri destekleyerek keşfetmeyi destekleme.
Açık Bir Şekilde Yönergeler Verme
Beceri, strateji ve süreçleri anlamlı bir bağlam içerisinde öğretmeye ek olarak bunları doğrudan ve sistemli olarak açıklayıp netleştirme.

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) Türkçe bir ders olarak ele alındığında öğrenme-öğretme süreci beş aşamadan oluşmaktadır. Bu aşamalar, ön bilgileri harekete geçirmeye yönelik hazırlık, yeni bilgileri anlamaya yönelik anlama, bilgileri yapılandırmak üzere metin aracılığıyla öğrenme, uygulama ile kendini ifade etme ve ölçme-değerlendirme aşamalarıdır. Türkçe dersi beceriler açısından düşünüldüğünde öğrencilerin yaratıcı çözümler bulması, çevresiyle paylaşım içinde olması, öğrenmenin ve zihinsel gelişimin hayat boyu devam edebilir nitelikte olması, öğretmenlerin yapıcı eleştiri ve destekler ile öğrencinin yanında olması ve okul-aile iş birliği öğrenme-öğretme sürecinde önemlidir.

Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) öğrenme-öğretme süreci “öncesi”, “esnası” ve “sonrası” aşamalarından oluşmaktadır. Bu aşamalarda öğretmenlerden beklenen öğrencilerde yeni öğretilenler konusunda farkındalık geliştirme, yeni öğrenilenleri ölçme, buna göre pekiştirme ve zamanında geri dönüt vererek öğrenciler için faydalı olma, yaparak öğrenme için uygun bağlamlarda fırsatlar yaratma, öğrencileri keşfe sevk etme ve tüm bunları açık, anlaşılır bir şekilde yapma öğrenme-öğretme sürecinde önemlidir.

Türkçe Öğretim Programı (2006, 2009) ile Singapur İngilizce Öğretimi Programı'ndaki (2010) öğrenme-öğretme süreci birbirine benzer ve birbirini tamamlar niteliktedir.

Beceri Alanları ile İlgili Bulgular

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) yer alan öğrenme alanları şu şekildedir:

Tablo 7. Türkçe Öğretimi Programı Öğrenme Alanları

1-5. sınıf (2009)	6-8. sınıf (2006)
<ul style="list-style-type: none"> • Dinleme • Konuşma • Okuma • Yazma • Görsel okuma ve görsel sunu 	<ul style="list-style-type: none"> • Okuma • Dinleme/izleme • Konuşma • Yazma • Dil bilgisi

Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) yer alan öğrenme alanları şu şekildedir:

Tablo 8. Singapur İngilizce Öğretim Programı Öğrenme Alanları

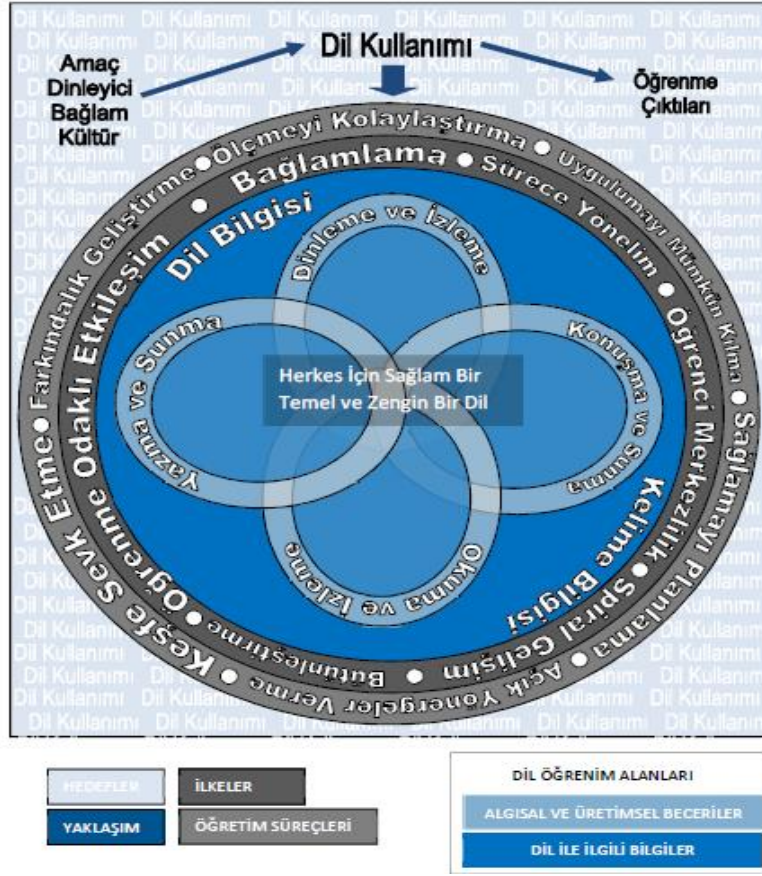
Primary-Secondary (2010)
<ul style="list-style-type: none"> • Dinleme ve İzleme • Okuma ve İzleme • Konuşma ve Sunma • Yazma ve Sunma • Dil Bilgisi • Kelime Bilgisi

1-5. sınıflar için Türkçe Öğretimi Programı'na (2009) göre, Türkçe dersi öğrenme alanları dinleme, konuşma, okuma, yazma ile görsel okuma ve görsel sunu olarak belirlenmiştir. Burada dil bilgisi ayrı bir öğrenme alanı olarak belirtilmemiş, dil bilgisi öğrenme alanları içine yerleştirilmiştir. 6-8. sınıf Türkçe Öğretimi Programı'na (2006) göre Türkçe dersinde okuma, dinleme/izleme, konuşma, yazma öğrenme alanları olarak belirtilmiş ve dil bilgisi bu öğrenme alanlarına dâhil edilmiştir.

Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) yer alan öğrenme alanları dinleme ve izleme, okuma ve izleme, konuşma ve sunma, yazma ve sunma, dil bilgisi ve kelime bilgisi olarak yer almaktadır.

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) dinleme, konuşma, yazma ve okuma becerileri ortak olarak yer almaktadır. Bunun yanında; 1-5. sınıflar için Türkçe Öğretim Programı'nda (2009) bir öğrenme alanı olarak görsel okuma ve görsel sunuya yer verilmekte; 6-8. sınıflar için Türkçe Öğretim Programı'nda (2006) ise izleme becerisi dinleme becerisiyle birlikte ele alınmaktadır. Bunların yanında “sunma” becerisi ayrı bir beceri olarak ele alınmamıştır. Buna karşılık Singapur İngilizce öğretim programında dil bilgisi ve kelime bilgisi de bir öğrenme alanı olarak görülmektedir. Ayrıca, bu programda dinleme ve okumayla birlikte “izleme”, konuşma ve yazma ile birlikte de “sunma” becerisi alınmıştır. Böylece dinleme ve okuma “izleme” becerisinden, konuşma ve yazma “sunma” becerisinden ayrı düşünülmemiştir.

Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) tüm beceriler, İngilizce öğretimi hedef, yaklaşım, ilke ve süreciyle ilişkilendirilmiştir:

Beceri Amaç/Hedefleri ile İlgili Bulgular

Bu bölümde öğrenme alanlarına yönelik amaçların Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) nasıl yer aldığına yönelik bulgulara yer verilmiştir.

İki programda “Dinleme-Dinleme/İzleme” becerisi için amaçlananlar şunlardır:

Tablo 9. Dinleme-Dinleme/İzleme Becerisi Amaçları

Türkçe Öğretimi		Singapur İngilizce Öğretimi
Dinleme	Dinleme/İzleme	Dinleme ve İzleme
1-5. sınıf (2009)	6-8. sınıf (2006)	Primary-Secondary (2010)
1. Dinleme kurallarını uygulama	1. Dinleme/izleme kurallarını uygulama	1. Dinleme ve izlemenin tutum ve davranışları
2. Dinlediğini anlama	2. Dinlenen/izlenen anlama ve çözümleme	2. Kelimelerin ve seslerin bağlam içinde algılanması ve tanınması
3. Tür, yöntem ve tekniklere uygun dinleme	3. Dinlediklerini/izlediklerini değerlendirme	3. Anlamak için dinleme ve izleme
	4. Söz varlığını zenginleştirme	4. Eleştirel dinleme ve izleme
	5. Etkili dinleme/izleme alışkanlığı kazanma	5. Genel dinleme ve izleme

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) dinleme becerisine yönelik amaçlananlar benzerlik göstermektedir.

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) yer alan kuralları uygulama, Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) tutum ve davranışları; Türkçe Öğretimi Programı'ndaki (2006, 2009) anlama ve çözümleme, Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) algılama, tanıma ve anlamak için dinlemeyi ifade etmektedir.

Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) yer alan eleştirel ve genel dinleme, diğer türlerden ayrı olarak ele alınmış buna karşılık bu beceriler Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) “tür, yöntem ve tekniklere uygun dinleme” ve “etkili dinleme/izleme alışkanlığı kazanma” başlıklarında diğer türler ile birlikte verilmiştir. Bu yönlerden benzerlik gösteren programlar içinde 6-8. sınıf Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006) yer alan “söz varlığını zenginleştirme” amacıyla dinleme, Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) yer almamıştır. Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) söz varlığını zenginleştirme “kelime bilgisi” öğrenme alanıyla ele alınmıştır.

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) “konuşma-konuşma ve sunma” becerisi için amaçlananlar şunlardır:

Tablo 10. Konuşma-Konuşma ve Sunma Becerisi Amaçları

Türkçe Öğretimi		Singapur İngilizce Öğretimi
Konuşma	Konuşma	Konuşma ve Sunma
1-5. sınıf (2009)	6-8. sınıf (2006)	Primary-Secondary (2010)
1. Konuşma kurallarını uygulama	1. Konuşma kurallarını uygulama	1. Konuşma dilinin özellikleri hakkında farkındalık
2. Kendini sözlü olarak ifade etme	2. Sesini ve beden dilini etkili	2. Telaffuz ve tonlama
3. Tür, yöntem ve tekniklere uygun konuşma	Kullanma	3. Sunum yapma: plânlama ve düzenleme
	3. Hazırlıklı konuşmalar yapma	4. Aktarım
	4. Kendi konuşmasını değerlendirme	5. Etkileşim becerileri
	5. Kendini sözlü olarak ifade etme alışkanlığı kazanma	6. Genel konuşma ve sunma

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) yer alan “konuşma” becerisi benzerlik göstermektedir.

Türkçe Öğretimi Programı'ndaki (2006, 2009) “konuşma kurallarını uygulama” Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) “konuşma dilinin özellikleri hakkında farkındalık”ı ile “telaffuz ve tonlama”yı ifade etmektedir. Türkçe derslerindeki “kendi sözlü ifade etme”, 6-8. sınıflarda etkili ses ve beden dili ve hazırlıklı konuşmalar ile geliştirilmiştir. Bunlar Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) “sunum yapma: plânlama ve düzenleme”, “aktarım” ve “etkileşim becerileri” olarak görülmektedir. Bu bağlamda Singapur İngilizce

Öğretimi Programı'nda (2010) hazırlıklı ve hazırlıksız olmak üzere sunum becerileri üzerinde daha çok durulduğu söylenebilir. 1-5. sınıflar için Türkçe Öğretim Programı'nda (2009) yer alan “tür, yöntem ve tekniklere uygun konuşma”ya, bir kazanım olarak 6-8. sınıf programında (2006) pek değinilmemiştir. Bu türler içinde “genel dinleme” Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) geniş yer bulmaktadır. 6-8. sınıflar için Türkçe Öğretim Programı'nda (2006) konuşmayı değerlendirme ayrı bir amaç olarak ele alınırken Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) değerlendirme diğer amaçların içinde yer almıştır. Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) dikkat çeken sunum yapma ve iletişim kurmanın ön plâna çıkarılmasıdır.

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) “okuma-okuma ve izleme” becerisi için amaçlananlar şunlardır:

Tablo 11. Okuma-Okuma ve İzleme Becerisi Amaçları

Türkçe Öğretimi		Singapur İngilizce Öğretimi	
Okuma	Okuma	Okuma ve İzleme	
1-5. sınıf (2009)	6-8. sınıf (2006)	Primary (2010)	Secondary (2010)
1. Okuma kurallarını uygulama	1. Okuma kurallarını uygulama	1. Başlangıç seviyesinde okuma	1. Detaylı okuma ve izleme
2. Okuduğunu anlama	2. Okuduğu metni anlama ve çözümlleme	2. Detaylı okuma ve izleme	2. Eleştirel okuma, izleme ve anlama
3. Anlam kurma	3. Okuduğu metni değerlendirme	3. Eleştirel okuma, izleme ve anlama	3. Edebî metinleri okuma ve izleme
4. Söz varlığını geliştirme	4.söz varlığını Zenginleştirme	4. Edebî metinleri okuma ve izleme	4. Bilişsel/işlevsel metinleri okuma ve izleme
5. Tür, yöntem ve tekniklere uygun okuma	5. Okuma alışkanlığı kazanma	5. Bilişsel/işlevsel metinleri okuma ve izleme	5. Genel okuma ve izleme
		6. Genel okuma ve izleme	

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) yer alan “okuma” becerisi benzerlik göstermektedir.

Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) yer alan “başlangıç seviyesinde okuma” Türkçe Öğretimi Programı'nda (2009) “ilk okuma yazma” başlığı ile programda bağımsız olarak yer almaktadır. Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) anlama, çözümlleme ve değerlendirme; Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) diğer amaçların içinde araç olarak verilmiştir. Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) “Söz varlığını geliştirme/zenginleştirme”, Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) “kelime bilgisi” öğrenme alanına bırakılmıştır. Okuma tür ve teknikleri bir bütün olarak Türkçe öğretimi 1-5. sınıf programında (2009) yer alırken bu beceriler 6-8. sınıf düzeylerinde (2006) yeterince yer almamaktadır. Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) bütün olarak ele alınan okuma çeşitleri, Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) ayrı ayrı ele alınmıştır. Böylece üzerinde önemle durulması sağlanmıştır.

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) “yazma-yazma ve sunma” becerisi için amaçlananlar şunlardır:

Tablo 12. Yazma-Yazma ve Sunma Becerisi Amaçları

Türkçe Öğretimi		Singapur İngilizce Öğretimi	
Yazma	Yazma	Yazma ve Sunma	Yazma ve Sunma
1-5. sınıf (2009)	6-8. sınıf (2006)	Primary (2010)	Secondary (2010)
1. Yazma kurallarını uygulama	1. Yazma kurallarını uygulama	1. El yazısı	1. Heceleme
2. Kendini yazılı olarak ifade etme	2. Plânlı yazma	2. Heceleme	2. Yazma ve sunma için fikir geliştirme ve seçme
3. Tür, yöntem ve tekniklere uygun yazma	3. Farklı türlerde metinler yazma	3. Yazma ve sunma için fikir geliştirme ve seçme	3. Yazma ve sunma becerilerinde fikir geliştirme ve düzenleme
	4. Kendi yazdıklarını değerlendirme	4. Yazma ve sunma becerilerinde fikir geliştirme ve düzenleme	4. Yazma ve sunma becerilerinin düzenlenmesi, tekrar gözden geçirilmesi ve incelenmesi
	5. Kendini yazılı olarak ifade etme alışkanlığı kazanma	5. Yazma ve sunma becerilerinin düzenlenmesi, tekrar gözden geçirilmesi ve incelenmesi	5. Yaratıcı ve kişisel anlatıma yönelik metinler
	6. Yazım ve noktalama kurallarını uygulama (6-7-8)	6. Yaratıcı ve kişisel anlatıma yönelik metinler	6. Akademik ve işlevsel amaçlı metinler
		7. Akademik ve işlevsel amaçlı metinler	

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) yer alan “yazma” becerisi benzerlik göstermektedir:

Türkçe programlarındaki (2006, 2009) “yazma kurallarını uygulama”, Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) “el yazısı” ve “heceleme” şeklinde görülürken Türkçe Öğretimi Programı'nda (2009) bu becerilere “ilk okuma yazma” ile bağımsız olarak yer verilmiştir. Bu aşamadan sonra “kendini sözlü olarak ifade etme” becerisi Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) plânlı yazma, farklı türde metinler yazma ve değerlendirme aşamalarıyla ilerlemektedir. Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) ise yazma için fikir geliştirme ve seçme, bunları düzenleme, gözden geçirme ve inceleme aşamalarından sonra farklı metin türlerine ulaşılmaktadır. 1-5. sınıf Türkçe Öğretimi Programı'nda (2009) yazma tür ve yöntemleri birlikte alınırken 6-8. sınıf Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006) yeterince vurgulanmamış, bunlar Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) ayrı ayrı ele alınarak kazandırılması amaçlanmıştır.

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) yer alan “görsel okuma ve görsel sunu” becerisi için amaçlananlar şu şekilde isimlendirilmiştir:

Tablo 13. Görsel Okuma ve Görsel Sunu Becerisi Amaçları

Türkçe Öğretimi		Singapur İngilizce Öğretimi
Görsel Okuma ve Görsel Sunu	Dinleme/İzleme	Okuma/Dinleme ve İzleme Konuşma/Yazma ve Sunma
1-5. sınıf (2009)	6-8. sınıf (2006)	Primary-Secondary (2010)
1. Görsel okuma	İzleme, dinleme	İzleme ve Sunma diğer becerilerle
2. Görsel sunu	becerisinin içinde sunulmuştur.	ilişkilendirilmiş ayrıca bir başlıkta incelenmemiştir.

Görsel okuma ve görsel sunu Türkçe Öğretimi Programı'nda 1-5. sınıf seviyesinde (2009) ayrı bir beceri olarak yer alırken bu beceriye 6-8. sınıf düzeyinde Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006) "izleme" becerisi olarak "dinleme" ile birlikte kısmen yer verilmiştir. Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) ise "izleme ve sunma" diğer becerilerle ilişkilendirilerek verilmiş, ayrı bir başlık yerine becerilerle ilişkilendirilerek kazanımlarda vurgulanmıştır.

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) "dil bilgisi" becerisi için amaçlananlar şunlardır:

Tablo 14. Dil Bilgisi Becerisi Amaçları

Türkçe Öğretimi		Singapur İngilizce Öğretimi	
Dil Bilgisi		Dil Bilgisi	
1-5. sınıf (2009)	6-8. sınıf (2006)	Primary (2010)	Secondary (2010)
Ayrı bir hedef yoktur.	6. Sınıf	1. Üstdil 2. Kelime ve kalıp ifadeler düzeyinde 3. Cümle düzeyi 4. Kelime, kalıp ifadeler ve cümle düzeyinde	1. Üstdil 2. Kelime, kalıp ifadeler ve cümle düzeyinde 3. Metnin tutarlılığı 4. Metin türlerinin dil yapıları
	7. Sınıf	1. Kelime türleriyle ilgili bilgi ve kuralları kavrama ve uygulama 2. Fiillerin yapı özellikleriyle ilgili bilgi ve kuralları kavrama ve uygulama 3. Fiil kiplerinde zaman ve anlam kaymasıyla ilgili bilgi ve kuralları kavrama ve uygulama 4. Ek fiille ilgili bilgi ve kuralları kavrama ve uygulama 5. Zaman ve kip çekimlerindeki birleşik yapıların özellikleriyle ilgili bilgi ve kuralları kavrama ve uygulama	5. Metnin tutarlılığı 6. Metin türlerinin dil yapıları
	8. Sınıf	1. Fiilimsiler ile ilgili bilgi ve kuralları kavrama ve uygulama 2. Cümleyle ilgili bilgi ve kuralları kavrama ve uygulama 3. Anlatım bozukluklarını belirleme ve düzeltme	

İlköğretim 1-5. sınıf Türkçe Dersi Öğretimi Programı'nda (2009) dil bilgisi ayrı bir beceri alanı olarak ele alınmamış, bu beceri diğer becerilerinin içinde hissettirilmiştir. İlköğretim 6-8. sınıf Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006) yer alan dil bilgisiyle kazandırılmak istenenler kelime yapısı, kelime türü, fiil kök ve ekleri, cümle ve anlatım bozuklukları şeklindedir. Dil bilgisinin bir öğrenme alanı olarak yer aldığı Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) ise dil bilgisi öğretimiyle ilgili bir sistem belirlenmiştir. Öğretimde bu sistem kelime, kelime kalıpları, cümle ve metin sırasına göre işlemektedir.

Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) yer alan "kelime bilgisi" becerisine yönelik bulgular şu şekildedir:

Tablo 15. Kelime Bilgisi Becerisi Amaçları

Türkçe Öğretimi		Singapur İngilizce Öğretimi
		Kelime Bilgisi
1-5. sınıf (2009)	6-8. sınıf (2006)	Primary-Secondary (2010)
Ayrı bir hedef bulunmamaktadır.		1. Üstdil 2. Kelime bilgisini oluşturma ve zenginleştirme 3. Uygun kelime bilgisini kullanma

Kelime bilgisinin ayrı bir öğrenme alanı olarak ele alındığı Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) bu beceri ile kazandırılmak istenenler, Türkçe dersi programında diğer becerilerin içinde yer almakta ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı (2010) ile benzerlik göstermektedir.

Ölçme-Değerlendirme İle İlgili Bulgular

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) ölçme-değerlendirmeye yönelik bulgular şu şekildedir:

Tablo 16. Ölçme-Değerlendirme Yaklaşımı

Türkçe Öğretimi		Singapur İngilizce Öğretimi
1-5. sınıf (2009)	6-8. sınıf (2006)	Primary-Secondary (2010)
	<ul style="list-style-type: none"> Öğretim sürecinin başında Tutum ve durum değerlendirme 	<ul style="list-style-type: none"> Ürün odaklı
<ul style="list-style-type: none"> Ürün odaklı Süreç odaklı 	<ul style="list-style-type: none"> Öğretim sürecinde değerlendirme Süreç odaklı değerlendirme Çıktıları (başarıyı) değerlendirme Ürün odaklı değerlendirme 	<ul style="list-style-type: none"> Süreç odaklı Görev odaklı

İlköğretim 1-5. sınıf Türkçe Öğretimi Programı'nda (2009) Türkçe dersinin ölçme ve değerlendirmesi ürün ve süreç odaklı olarak gerçekleştirilmektedir. Bu yaklaşımlar 6-8. sınıf düzeyinde (2006) de devam ederken bu seviyede ölçme-değerlendirme aşamalandırılmış ve öğretim sürecinin başında tutum ve öğrenci durumlarını değerlendirme yer almıştır. Singapur İngilizce Öğretim Programı'nda (2010) resmî ve resmî olmayan ölçme-değerlendirme yaklaşımı benimsenmiştir.

Ulusal bir şekilde yapılan okulu bitirme sınavı ile ürün odaklı bir değerlendirmenin olduğu Singapur eğitim sisteminde bu sınavlara yönelik yapılan eğitimin öğrenci becerilerini geliştirmeyeceği vurgulanmıştır. İngilizce öğretim programında sürecin ve öğrenci gelişimleri için görevlerin değerlendirildiği bir ölçme-değerlendirme yaklaşımı vardır.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Türkçe Öğretim Programı (2006, 2009) öğrencilerin temel ve dil becerilerini geliştirmeyi amaçlamış bunun yanında değerler eğitimine de vurgu yapmıştır. Programdaki değerler eğitimi, Singapur'da İngilizce öğretim sürecine örnek olacak niteliktedir.

Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) İngilizce dil kullanımının ileri seviyeye taşınmasına odaklanılmış ve bu çerçevede dil kullanımının amaç, hedef kitle, bağlam ve kültüre göre çeşitliliği vurgulanmıştır. Bunun yanında bu programın incelemesiyle dil kullanımının yazılı ve sözlü, basılı ve basılı olmayan, resmî ve resmî olmayan şekillerde geliştirilmesinin hedeflendiği de görülmüştür. Dil kullanımının çeşitliliği, Türkçe öğretimi sürecine örnek olacak niteliktedir. Singapur'da değerler, Millî Eğitim'in ana temasını oluşturduğundan İngilizce programı ile tekrar edilmeden bu değerlere gönderme yapılmıştır. Singapur'da var olan iki dilli eğitim göz önünde bulundurularak Singapur Malayca Öğretim Programı'na bakıldığında değerlere daha fazla yer ayrıldığı görülmektedir. Kantaş'a (2013: 589) göre Singapur Malayca Öğretimi Programı'nın ana amacı ilköğretim okulu öğrencilerinin çok ırklı toplum olan Singapur'un bir parçası olarak, Malay Dilini ve kültürünü tanınmasına ve anlamasına yardımcı olmaktır. Bu noktada, öğrencilerin Singapur toplumu bağlamında sosyal ihtiyaçlarını karşılamak için temel seviyede de olsa Malay dili kullanarak iletişim kurabilecekleri belirtilmiştir.

Türkçe Öğretim Programı'nda (2006, 2009) yapılandırıcı, çoklu zekâ, beyin temelli öğrenme, öğrenci merkezli eğitim, bireysel, farklılıklara duyarlı eğitim, sarmal, tematik ve beceri yaklaşımları görülmektedir. Bunun yanında sorunlara çözüm üretmeyi, süreci ve süreçteki değerlendirmeyi önemseyen bir yaklaşım vardır.

Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) ise becerilerin bir bağlam içerisinde, amaç, hedef kitle ve kültüre uygun olarak verildiği görülmektedir. Programda öğrenci merkeze alınmakta, öğrenmede ve ölçmede sürece odaklanılmakta, dil becerileri birlikte ele alınmakta ve beceriler basılı/basılı olmayan metin türleri, medya ve okuryazarlıkla desteklenmektedir. Ayrıca sözlü iletişim üzerinde de yoğunlaşıldığı görülmektedir. Programda dil becerilerinin spiral bir biçimde kelimedenden metne, kolaydan zora doğru gittiği ve öğrencileri dile maruz bırakmanın önemli olduğu bir yaklaşım söz konusudur. Bu bağlamda özellikle sözlü iletişim ve dile maruz bırakma yaklaşımının, Türkçe öğretimine örnek olabileceği söylenebilir.

Öğrenme-öğretme sürecinin aşamalara ayrıldığı Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010)

öğretilecek olana dikkat çekme ve hazırlık yapma, öğretileni kontrol etme, pekiştirme ve öğretilmiş olanı test etme vardır. Bu süreçte, Türkçe öğretim programında hayat boyu öğrenmeye ve okul-aile iş birliğine dikkat çekilirken Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) yaparak öğrenme için uygun bağlamın öğretmen tarafından yaratılması gereği dikkat çekmektedir. Öğrenme-öğretme sürecindeki tüm bu ilkeler bir dil öğretim programlarında olması gereken bütünlüğü yansıtmaktadır.

Türkçe öğretim sürecinin sonunda öğrencilerden Türkçeyi kullanma becerilerinin yanında temel dil becerilerinin de gelişmesi beklenmektedir. Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) öğrencilerden beklenen ise ağırlıklı olarak dil yeterliliğidir ve İngilizce kullanma becerisini geliştirmek önemsenmiştir. Bu yeterlilik aşamalandırılarak ifade edilmiştir. Buna göre, bütün öğrenciler, dil kullanıma yönelik telaffuz, yazım, dil bilgisi gibi önemli becerilere sahip olmalıdır. Öğrencilerin çoğunluğu hem konuşma hem de yazma konusunda iyi bir yeterliğe sahip olmalıdırlar ki bu kendilerine çalışma hayatında fayda sağlayacaktır. Öğrenciler arasından daha küçük gruplar ise ileri seviye dil kullanımına ulaşacak ve Singapur'un gelişmesinde etkili rol oynayacaklardır.

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) dinleme, konuşma, yazma ve okuma becerileri ortak olarak yer almaktadır. Bunun yanında; Türkçe Öğretim Programı'na (2009) göre 1-5. sınıflar seviyesinde bir öğrenme alanı olarak görsel okuma ve görsel sunuya yer verilmekte; 6-8. sınıflar seviyesinde Türkçe Öğretim Programı'nda (2006) ise izleme becerisi dinleme becerisiyle birlikte ele alınmaktadır. Bunların yanında "sunma" becerisi ayrı bir beceri olarak ele alınmamıştır. Buna karşılık Singapur İngilizce Öğretim Programı'nda (2010), dil bilgisi ve kelime bilgisi de bir öğrenme alanı olarak görülmektedir. Ayrıca, bu programda dinleme ve okumayla birlikte "izleme", konuşma ve yazma ile birlikte de "sunma" becerisi alınmıştır. Böylece dinleme ve okuma "izleme" becerisinden, konuşma ve yazma "sunma" becerisinden ayrı düşünülmemiştir. Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) tüm beceriler, İngilizce öğretimi hedef, yaklaşım, ilke ve süreciyle ilişkilendirilmiştir.

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) becerilerin amaç/hedeflerinin neler olduklarına bakıldığında programlar arasında benzerlik görülmektedir. Her iki programda da beceriler sarmal ve bütüncül bir şekilde yapılandırılmıştır.

Programlarda bir beceriye ait amaç/hedefler, sınıf düzeylerine göre bütünlük göstererek ilerlemektedir. Bu anlamda bir beceri, sınıf seviyeleri dikkate alındığında bütüncül olarak öğretilmektedir. Bununla birlikte Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) beceriler arasında da bir bütünlük olduğu fark edilmektedir. Örneğin; dinleme ve izleme becerisine ait "genel dinleme ve izleme" hedefi üst sınıf seviyelerine göre artan kazanım sayısı ile ilerlerken "genel" ifadesi "genel okuma ve izleme", "genel konuşma ve sunma" gibi beceriler ile de verilmektedir. Bu bağlamda, Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) hem yatay hem dikey olarak bütünlük içinde olduğu söylenebilir.

Türkçe Öğretimi Programı'nda (2006, 2009) ve Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) farklılık gösteren beceri tür, yöntem ve tekniklerin amaçlar içinde sınıflandırılmasıdır. İlköğretim 1-5. sınıf düzeyinde Türkçe Öğretimi Programı'nda (2009) beceri “tür, yöntem ve teknikleri” bütün olarak aynı başlığın altında bir kazanım olarak yer almaktadır. Böylece beceriye ait “tür, yöntem ve teknikler”in aynı değerde algılanması ya da ders işleyişinde birinin diğerinin üzerine çıkması gibi durumlar söz konusu olabilmektedir. İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) ise beceri “tür, yöntem ve teknikler” ayrı ayrı ele alınmış ve bunlar için ayrı kazanımlar belirlenmiştir. Bir amaç olarak ve bağımsız olarak ele alınan “tür, yöntem ve tekniklerin” öğretilmesinde amaca daha kolay ulaşabilmek mümkün görünmektedir. Bu amaçlar ise öğrencilerin iletişim becerilerini güçlenmektedir.

Dil öğrenme-öğretme sürecinde yapılan ölçme-değerlendirmede programlarda ürün ve süreç odaklı bir yaklaşımın yer aldığı bununla birlikte Singapur İngilizce Öğretimi Programı'nda (2010) görev odaklı yaklaşıma da ağırlık verildiği görülmektedir.

İyi bir felsefe, temel ve sistemle oluşturulmuş Singapur İngilizce Öğretimi Programı (2010) bu özellikleri ile Türkçe öğretim programı hazırlayıcıları ve uygulayıcılarına örnek olacak niteliktedir.

KAYNAKLAR

- Alkın, S. (2007). *İngiltere ve Türkiye’de İlköğretim Programlarındaki Vatandaşlık Eğitiminin Karşılaştırılması* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Apaydın, Ç. (2011). Singapur Eğitim Sistemi. *Karşılaştırmalı Eğitim Sistemleri (Ed. Ali Balcı) içinde*. Ankara: Pegem Yayınları.
- Bakioğlu, A. ve Göçmen, G. (2013). Singapur Eğitim Sistemi. *Karşılaştırmalı Eğitim Yönetimi Pisa’da Başarılı Ülkelerin Eğitim Sistemleri (Ed. Ayşen Bakioğlu) içinde*. Ankara: Nobel Yayınları.
- Demirel, Ö. (2006). *Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Program Geliştirme*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Demirel, Ö. (2007). *Eğitimde Program Geliştirme*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Erden, M. (1993). *Eğitimde Program Değerlendirme*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Ertürk, S. (1984). *Eğitimde Program Geliştirme*. Ankara: Yelkentepe Yayınları
- Göğüş, B. (1968). *Türkçe Öğretimi Kılavuzu*. İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.
- Göğüş, B. (1988). *Uluslararası Ana Dili Eğitimi Örgütü. Türk Dilinin Öğretimi Toplantısı*. Ankara: Ankara Ü. Basımevi Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayınları: 160
- <http://www.moe.gov.sg/education/desired-outcomes/>
- Kantaş, Z. (2013). Singapur Malayca Öğretim Programı. *Dünyada Ana Dili Öğretimi –Program İncelemeleri (Ed. Havva Yaman) içinde*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Karasar, N. (2000). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Yayınları.

- Kavcar, C. (1999). *Edebiyat ve Eğitim*. Ankara: Engin Yayınları.
- MEB (2009). *İlköğretim Türkçe Dersi Öğretim Programı ve Kılavuzu (1-5. Sınıflar)*. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü Basım Evi.
- MEB (2006). *İlköğretim Türkçe Dersi (6, 7, 8. Sınıflar) Öğretim Programı*. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü Basım Evi.
- Osmanoğlu, A. E. ve Yıldırım, G. (2013). Mısır ve Türkiye 6. Sınıf Sosyal Bilgiler Öğretim Programları Karşılaştırması. *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature And History Of Turkish Or Turkic*, 8 (6): 511-535.
- Öncül, R. (2000). *Eğitim ve Eğitim Bilimleri Sözlüğü*. İstanbul: Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- Özbay, M. (1997). Türkçe Öğretiminde Programın Önemi. *Çağdaş Eğitim*, 22 (232): 34-35.
- Özbay, M. (2006). *Özel Öğretim Yöntemleri I*. Ankara: Öncü Kitap.
- Sağlam, M. (1999). *Avrupa Ülkelerinin Eğitim Sistemleri*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yayınları
- Singapur İngilizce Öğretimi Programı (2010). <http://www.moe.gov.sg/education/syllabuses/english-language-and-literature/files/english-Primary-secondary-express-normal-academic.pdf>
- Türkoğlu, A. (1985). *Fransa, İsveç ve Romanya Eğitim Sistemleri*. Ankara: Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Basımevi.
- Varış, F. (1994). *Eğitim Bilimine Giriş*. Ankara: A.Ü. Eğitim Bilimleri Yay. 176.
- Yaman, H. ve Demirtaş, T. (2013). Ana Dili Öğretim Programlarının Temel Özellikleri. *Dünyada Ana Dili Öğretimi –Program İncelemeleri-* (Ed. Havva Yaman). Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Yaşaroğlu, C. (2013). Türkiye’deki “Hayat Bilgisi” ile Singapur’daki “Vatandaşlık ve Ahlak Eğitimi” Derslerinin Değerler Eğitimi Bağlamında Karşılaştırılması. *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature And History Of Turkish Or Turkic*, 8 (8):1453-1461.
- Yıldırım A. ve Şimşek, H. (2008). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayınları.